

Návrat do reality.

„V mánii jsem měl pocit, že dokážu všechno na světě a podle toho se choval... utrácel jsem peníze za nesmysly... když mánie odezněla, uvědomil jsem si, v jaké jsem situaci, jak jsem se zadlužil, dokonce mě napadlo si raději vžít život... deprese trvala skoro rok, přišel jsem o práci a žena se odstěhovala i s dětmi, což můj stav ještě zhoršilo.“ Vzpomíná pan Petr na počátek svého onemocnění.

U pana Petra se v 37 letech projevila manická epizoda, která se později přeměnila v dlouhou depresi. V mánii mu vznikly velké dluhy. Během deprese je nedokázal řešit, přišel taky o zaměstnání a jeho žena požádala o rozvod. Náš sociální pracovník Pavla poprvé kontaktoval během hospitalizace na psychiatrickém oddělení.

Pan Petr uvádí, jaké výsledky měla jejich spolupráce:

„Klíčové bylo, že mi pomohli se v tom všem zorientovat, protože v té době jsem se v tom vůbec nedokázal vyznat, byl jsem na dně, vzdal jsem to... Udělali jsme si takovou „mapu“ kde všude dlužím a kolik, taky jsme se bavili o prioritách, co nejvíc hoří... Někde se podařilo vyjednat nižší splátky, někde mi díky jednání s pracovníkem odpustili penále... dluhy splácím pořád, ale mám to pod kontrolou... pak jsme psali krizový plán, jak bych sám poznal, že se mánie nebo deprese vrací a komu to mám říct, co dělat... cítím se jistější... taky jsme se sešli společně s bývalou ženou, dřív jsme se spolu nedokázali normálně bavit a když u toho byl někdo třetí, tak to šlo, dohodli jsme se na pravidlech, aspoň už vídám děti...“.

Mít kamarády je prima.

„Už je to lepší... ale střední školu jsem nedokončil... v invalidním důchodu jsem asi 5 let... co se dělo? Vlastně nic, nevím... jako bych nebyl, jako bych umřel zaživa... prázdnota, nezájem, svět byl někde daleko... řekli mi, že to je schizofrenie s negativními příznaky...jako že jsem negativní, zlej? ... prej ne, jen nemám vůli a nedokážu věci prožívat...“. Vypráví svůj příběh Honza.

U Honzy probíhá schizofrenie s tzv. negativním příznaky, stal se velice pasivním, ztratil zájmy a tím i veškeré kamarády. Rodiče byli nešťastní z toho, že jejich syn nikam mimo byt nechodil a celé dny trávil u televize. Přemluvili ho, aby zkusil využít služby sdružení Péče o duševní zdraví.

Co to Honzovi přineslo?

„Nabídli mi chození do klubu, prý tam chodí lidi, co jsou na tom podobně jako já... vůbec se mi nechtělo, nedokázal jsem si to představit, ale chtěl jsem vyhovět rodičům... nejdřív to bylo divný, ale všichni byli milý a tak jsem tam začal chodit 2x týdně... s Karlem jsme se domluvili, že půjdeme do kina, já tam nebyl 5 let... v červnu jsme byli na víkendovém pobytu s lidmi z klubu... dostal jsem za úkol topit v kamnech a pak mi všichni děkovali, že se zahřáli, což mě teda potěšilo... na podzim se jede zase a už se docela těším...“.

Tak jsem to na úřadě zvládla.

„Jak se u mě projevovovala schizofrenie? Nejhorší byly hlasy, které mi nadávaly... pořád jsem zkoumala, kdo je vysílá, musela jsem je poslouchat, všechno ostatní šlo stranou... rodiče mi později řekli, že jsem je nevnímala a jen si povídala pro sebe... nemohla jsem nikam jít, protože se na mě lidi pořád dívali... pak jsem přestala věřit i rodině a zamkla se v pokoji...“ svěřuje se slečna Martina.

Slečna Martina (26) se kvůli schizofrenii léčí od svých 19 let. Prodělala několik epizod nemoci a 4x byla hospitalizovaná. Nemoc probíhala vážně a tak se Martina na rozdíl od svých vrstevníků neosamostatnila od rodiny. Sama si neumí vyřídit úřední záležitosti a bojí se jednat s cizími lidmi. Domácí povinnosti za ni dělají rodiče.

Martina by to ale chtěla změnit:

„Cítím se hloupě... spolužáci ze střední pracují, někteří mají rodinu... naši jsou hodní, až moc, pořád se o mě bojí, nenechají mě nic dělat... je fakt, že někdy se toho sama bojím. V Péči o duševní zdraví jsem začala chodit na kurz komunikace a pak jsem si to zkusila v reálu. Hanka (sociální pracovnice) mi poradila a trénovali jsme co říct a tak... šla jsem žádat na úřad změnu invalidního důchodu, nejdřív to bylo hrozný, fakt hrozný, ale nakonec jsem to zvládla. Na podzim bych chtěla chodit na kurz vaření...možná jednou zkusím i to tréninkové bydlení. Dala jsem si to do rehabilitačního plánu...“.